

२
சிவமயம்

பத்மாதீபம்

பலன்னாகத்தைப் பிறப்பிடமாகவும்,
கணடா மார்க்கத்தை வதிவிடமாகவும் கொண்ட,

தீருமதி.பொன்னாம்பளம் பத்மாவதி

அவர்களின்

சிவபதப்பேறு குறித்த நினைவு மஸர்

12.04.2012

—
சிவமயம்
“தனக்குவரை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்த”

அமர்
தீர்மாத. பொன்னாம்பள்ளி பத்மாவதி

மணம்ஶ்ரி
06-07-1935

கண்ணஞ்சி
13-03-2012

திதி நிர்ணய வெண்பா

ஓடும் சக்கரத்து உலாவரும் கர ஆண்டு
சீர் பூர்வபட்டி ஷஷ்டி சேர் திதிதனில்
பண்ணாகம் வந்துதித்த உத்தமி பத்மாவதி
விசவத்தனை வேலவன் பதிபுகுந்தாள் பணிந்து

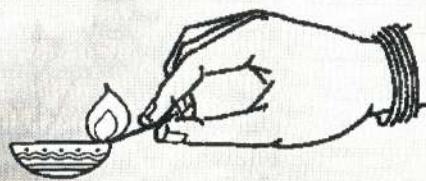

சமீபத்தும்....

இப்புவலகில் எம் வாழ்விற்கும் வளர்ச்சிக்கும்
தன்னையே அர்ப்பணித்து எம் குடும்பத்திற்கு
ஒளியூட்டி, எழையியல்வார் அன்போடும்,
பண்போடும், பாசத்தோடும்
எயக்கு நல்வழிகாட்டி, சீரும் சிறப்புடனும்
வாழவைத்து, கணியனும் குன்றேறி நின்ற
எயது குடும்பத் தெய்வத்தின் நீணவனைகளை
நெஞ்சிற் கயந்து இம்மலரை
அவர் பாதக்கமலத்தில் வைத்து வணக்கி
சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

குடும்பத்தினர்.

२
சுவமயம்
விநாயகர் துதி

ஜந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்ததி போற்றுகின்றேனே.

தேவரரம்

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
செமுஞ்சடரே செமுஞ்சடாநற் சோதி மிக்க
உருவேவென் உறவேவென் ஊனே ஊனின்
உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே னின்ற
கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
அருவாய் வஸ்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
ஆவடுதன் டுறையுறையும் அமர றேரே.

திருவரசகம்

அம்மையே அப்பா ஓப்பிலா மணியே
 அன்பினில் விளைந்த ஆரமுமே
 பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
 புழுத்தலைப் புலையனைன் தனக்குச்
 சேம்மையே யாய சிவபதம் அளித்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

திருவிசைப்பர்

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
 கரையிலாக் கருணைமா கடலை
 மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
 மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
 செற்றவர் புரங்கள் செற்றளஞ் சிவனைத்
 திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
 கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்டு உள்ளம்
 குளிரளன் கண்குளிராந் தனவே.

திருப்பல்லரண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அழுதிடப்
 பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
 மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள் செய்தவன்
 மன்னிய தில்லை தன்னுள்
 ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
 சிற்றம்பலமே இடமாகப்
 பாலித்து நட்டம் பயில வல்லானுக்கே
 பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புரணம்

கற்பனை கடந்த சோதி கருணையே யுருவமாகி
 அற்புதக் கோலந்தி யருமறைச் சிரத்தின்மேலாஞ்
 சிற்பர் வியோமமாகுந் திருச்சிற்றம்பலத்துள் நின்று
 பொற்புடன் நடஞ்செய்கின்ற பூங்கழல் போற்றி போற்றி.

திருப்புகற்

ஏறுமயி லேறிவிளை யாடுமுகம் ஒன்றே
சுச்சுடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்த்தமுகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுக மொன்றே
மாறுபடு குரனை வதைத்தமுக மொன்றே
வள்ளியை மணம்புணர வந்தமுக மொன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீயருள்ள வேண்டும்
ஆதியரு ஞாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே.

வரத்து

வான்முகில் வழாதுபெய்க மலிவளம் சுரக்கமன்னன்
கோன்முறை அரசுசெய்க குறைவிலாதுயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மஸ்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

பண்ணாகந்துப் பிறப்பிடமாகவும் நடாகவ வாழ்விடமாகவும் கொண்ட
உரை நீநுய்தி பொன்னம்பலம் பந்மாவதி அவர்களின்
வாழ்க்கைச் சுருக்கம்

“தாயிற் சிறந்த ஒரு கோயிலும் இல்லை
தந்தை சொல் மிக்க மந்திரம் இல்லை”

எமது தாய்நாடான இலங்கையின் தமிழீழப் பகுதியில் யாழ் மாவட்டத்தில் புண்ணிய முமியாகிய எமதுபண்ணாகம் கிராமத்தில் மூளாமில் கூட்டுறவு வைத்தியசாலைப் பதிவாளராக பணிபுரிந்த பொன்னுச்சாமி நல்லம்மா தம்பதியினருக்கு மூத்த மகளாக பத்மாவதி அவர்கள் வந்துதித்தார். அவரின் உடன் பிறப்புக்களாக தர்மவிங்கம், பரமேஸ்வரி, நாகவிங்கம், கண்ணகையம்மா, யோகம்மா, சரஸ்வதி, நவமலர் ஆகியோர் பிறந்தனர். பத்மாவதி அவர்கள் பெற்றோரால் செல்லவும் என்று செல்லப் பெயரிட்டு வளர்ந்து வரும் காலத்தில் தனது பள்ளிப் படிப்பை பண்ணாகம் மெய்கண்டான் பாடசாலையிலும், அதைத் தொடர்ந்து பண்டத்தரிப்பு மகளீர் கல்லுரியிலும் தொடர்ந்தார். அவர் படிக கும் காலத்தில் படிப் பில் மட்டுமல்ல விளையாட்டுத்துறையிலும் தேர்ச்சி பெற்று விளங்கினார்.

அவர் திருமண வயதை அடைந்தபோது சொந்த மைத்துஞனான சுந்தரம்பிள்ளை அன்னபிள்ளை தம்பதியினரின் ஏக புத்திரராகிய ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த பொன்னம்பலம் என்பவரை பெற்றோர்கள் மனம் முடித்து வைத்தனர். அவர்களின் நல்லறவாழ்க்கையின் பயனாக மூத்த மகளாக கோமதி என்பவர் பிறந்தார். அதைத் தொடர்ந்து சரளா, சுந்தரன், தனேசன், பொன்சாமி, தனஞ்செயன் ஆகிய ஆறு நன்மக்களைப் பெற்று சிரோடும் சிறப்போடும் நல்ல பிள்ளைகளாக கல்வியில் மட்டுமல்ல நாடு போற்றும் நல்லவர்களாக வளர்ந்து வந்தார். மூத்தமகள் திருமணவயதை....

அடைந்ததும் அவர் விரும்பிய வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த கன்டாவில் வசித்த கருணாகரராஜா என்பவருக்கு மணமுடித்து வைத்தார். அதன் பயனாக குழுதினி, குமணன் என்ற இரு பேர்ப்பிள்ளைகளைப் பெற்று அக மகிழ்ந்தார்.

அதைத் தொடர்ந்து மூத்தமகளால் பொன்சர் செய்ய குடும்பமாக எல்லோரும் கன்டா வந்து இறங்கினர். கன்டா வந்த பின்பு தனது இரண்டாவது மகளாகிய சரளா என்பவருக்கு நவக்கிரியைச் சேர்ந்த கன்டாவில் வசித்த நவரட்னராஜா என்பவரை மணம்முடித்து வைத்தார். அதன் பயனாக ரேணுகா, சஞ்சீவன் என்ற இரு பேர்ப்பிள்ளைகளைப் பெற்று அகமகிழ்ந்தார். அடுத்த மூத்தமகளாகிய சுந்தரன் என்பவருக்கு அவர் விரும்பிய பண்ணாகத்தைச் சேர்ந்த அயல் வீட்டில் வசித்த சாரதா என்பவரை மணம் முடித்து வைத்து அதன் பயனாக துஷான், ரொஷான் என்ற பேர்ன்மாரைப் பெற்று அகமகிழ்ந்தார். அடுத்து வண்டனில் வசிக்கும் தனது இரண்டாவது மகளாகிய தனேசன் என்பவருக்கு தனது சொந்தத் தம்பியின் மகளாகிய பண்ணாகத்தைச் சேர்ந்த பாமினி என்பவரை மணம் முடித்து வைத்து அதன் பயனாக பிரணவி, அருண், பிரிட்ரி ஆகிய பேர்ப்பிள்ளைகளைப் பெற்று அகமகிழ்ந்தார்.

அடுத்து மூன்றாவது மகனாகிய பொன்சாமி என்பவருக்கு அவர் விரும்பிய நவக்கிரியைச் சேர்ந்த கன்டாவில் வசித்த உமாதேவி என்பவரை மணம்முடித்து வைத்து அதன் பயனாக தூர்க்கா, துவாரன், செந்துாரன் ஆகிய பேர்ப்பிள்ளைகளைப் பெற்று அக மகிழ்ந்தார். அடுத்து கடைசி மகனான தனஞ்செயன் என்பவரை அவர் விரும்பிய கொழும்பை சேர்ந்த கன்டாவில் வசித்த றிஷ்ணா என்பவரை மணம்முடித்து வைத்து அதன்பயனாக அனிஷா என்ற பேத்தியையும் பெற்று அகமகிழ்ந்தார்.

இப்படி அவர் சந்தோசமாக வாழ்ந்து வரும் காலத்தில் 1997ல் தனது கணவரை இழந்தாலும் பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேர்ப்பிள்ளைகள் ஆதரவில் சந்தோசமாக வாழ்ந்து வந்தார். அப்படிப்பட்டவர் நோய்கள் வந்து படுத்தபடுக்கையாக இருக்காமல் 7வெய்துவரை வாழ்ந்து முடிந்தனவு தன்னால் எல்லோருக்கும் உதவி செய்து இன்று இறைவனடி எய்திவிட்டார். அவரை நாம் என்றும் மறவோம். அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய பிராத்திக்கும்...

குடும்பத்தினர்.

மக்கள் புலம்பல்—

பத்து மாதம் எமைச் சமந்த பத்தினியே!
எம்மை எல்லாம் தவிக்கவிட்டு எங்கே
அம்மா சென்றுவிட்டாய்? அப்பாவும் அம்மாவும்
ஆக எமக்கு நீ தானே இருந்தாய் அம்மா!
எந்த ஜென்மத்தில் உணக்காண்போம்.
அல்லும் பகலும் பாலுட்டி கீராட்டி வளர்த்தாயே
உமக்காக வாழ்ந்ததில்லை எம் அறுவருக்காகவும்
வாழ்ந்தாயே தாய் நாட்டிலும் சரி இடம்
பெய்ந்த நாட்டிலும் சரி வந்தோரை உபசரித்து
உணவு பரிமாறி அனுப்புவாயே
அப்படி வயிறாற்றியதால்தான் என்னவோ காலன்
உண்ணை திடென கவர்ந்து சென்றானோ
எனி நாம் உம்மை எப்போ காண்போம் அம்மா.
எமக்காக எத்தனை நாள் கண்விழித்து
இருந்திருப்பாய் இப்போ ஏன் எம்மை
தவிக்க விட்டு ஒரேயடியாக கண்ணனை
மூடியதேன் அம்மா
உன் உறவினர் எல்லோரும் புலம்புகின்றோம்
எங்கே அம்மா சென்றுவிட்டாய்?
எம்மை பெத்த கோயிலே உனது ஆத்மா
சாந்தி அடைய இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

இ. உலகில் நீ யாரோ நான்-ஐறால் யாருக்கொ
நீ உலகமே ஆகலாம்

நினைய மருமகனின் புலம்பல்

பண்ணாகம் பதியினிலே வாழ்வு பெற்ற வான் மதியே
 பகழ் பூத்த பொன்னுச்சாமி நல்லம்மா குடும்பத்தின் குலவிளக்கே
 எண்மருடன் உடன்பிறந்த ஓளிவிளக்கே
 பொன்னம்பலம் துணை கொண்ட தூயவரே
 அறுவரைப் பெற்ற ஆருமிர் தாயே
 இன்பத்தின் இலக்கணமே
 ஏழைக்கு இரங்கும் ஈடு இணையற்ற தாயே
 பசித்தோர் முகம் பார்த்து பசி போக்கும் பத்தினியே
 ஊரார் போற்றும் உத்தமியே
 உமது புன்னகைக்கு எங்கேயும் ஈடு இணை இல்லையே
 ஒப்பற்ற சிற்பமே பேசும் பொற் சித்திரமே
 ஓய்வின்றி ஒடும் அன்புநதி வற்றியதால்
 நாம் எல்லாம் நாவரண்டு சுருண்டு விட்டோம்
 நமக்கினி யார் அம்மா ஆறுதல்
 சத்தமின்றி எங்கோ சென்றுவிட்டீர்
 எமது இதயக் கனத்துடன், துன்பச் சுமையுடன்
 எனது இதயக் கரத்தால் இருகாம் கூப்பி
 என் கண்கள் சொட்டும் கண்ணீரால் உமது
 பாதக் கமலத்தை கழுவி காணிக்கையாக்குகின்றேன்
 உமது ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை
 வேண்டுகின்றேன்

உங்கள் பாசமுடைய
 மருமகன் நவரட்னராஜா

 வெநும் தோற்பந்து நீட்டமிழுவதில்லை
 நீட்டமிழுவதில்தான் தோற்கிறார்கள்

எனது அன்பு மாயியே!

மாமியாராயினும் தன் மருமகளை
 மருவிய மகளாகவே நடத்தியவர்
 அந்த புண்ணியவதியின் பல
 முகங்களைப் பார்த்து வியந்திருக்கின்றேன்
 எமது சூடும்யம் எனும் கோயிலில்
 அன்பு எனும் தீபமாக பதின்மூன்று
 ஆண்டுகள் ஒளி வீசிமிருக்கின்றார்
 ஒரு சிறந்த மாமியாராகவும்
 ஒரு தாய்க்கு தாயாகவும்
 தோள் கொடுக்கும் தோழியாகவும்
 ஒரு வழிகாட்டியாகவும்
 அதே சமயம் அன்புடனும் என்னை நெறிப்படுத்தினார்

எனது மூன்று குழந்தைகளின் மகப்பேற்றின்
 போதும் செய்த கடமைகளை
 பார்த்து வியந்திருக்கின்றேன்
 தம் பேத்தி பேரன்களுடன்
 அவர் தாழும் ஒரு குழந்தையாவதையும்
 அவர்களுக்காக எதையும் செய்யக்
 தயங்காததையும் எமது யின்னைகளை பெருமையோடு
 கையிலேந்தி முத்தமிட்டு வாழ்க்கை
 ஒரு தொடர் கதை எனப் பூர்த்ததையும்
 கண் கூடாகக் கண்டு களித்திருக்கின்றேன்

வந்தோரை சிரித்த முகத்துடன்
 வரவேற்று இன்புற்று உபசரிப்பார்
 வந்த வீட்டில் வெந்த தண்ணியும்
 குடிக்காமல் போகக் கூடாது என்று
 உறவினருக்கும் அயலவருக்கும் சொல்லும்
 பல பழமொழிகளை கேட்டு வியந்திருக்கின்றேன்
 இந்த புண்ணியவதியின் புனித யாத்திரை
 ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டி நிற்கின்றேன்
 உங்கள் அன்பு மருமகள் — உமாதேவி

எங்கள் அப்பம்மா!

அப்பம்மா! உங்களது சிரித்த முகம் தான்
எங்கள் கண் முன் தெரிகிறது. நீங்கள் சாப்பிடு
சாப்பிடு என்று சொல்வது இப்பொழுதும் எம்
காதில் கேட்கிறது அப்பம்மா!

நாங்கள் வீட்டில் சாப்பிட்டு விட்டு வந்தாலும்
உங்களிடம் வந்தால் சாப்பிடச் சொல்லி
வற்புறுத்துவீர்கள் அப்படி எங்களுக்கு வற்புறுத்த
எங்களது அப்பம்மா இனி இல்லை.

இன்றும் நீங்கள் உயிருடன் இருப்பது போல
இருக்கு அப்பம்மா!

எங்களுக்கு கடைசியாக இருந்த பேத்தி நீங்கள் தான்
எங்களுக்கு எனி எந்தப் பேரன் பேத்தியும் இல்லை.

எங்களது ஒவ்வொரு பிறந்தநாளுக்கும்
birthday money தருவீர்களே அப்பம்மா
அப்பாவுக்கு விடுமுறையான ஒவ்வொரு செவ்வாய்க் கிழமையும்
உங்களிடம் வருவோமே எனி
எங்கே போவோம் அப்பம்மா

யார் எமக்கு Macdonalds வாங்குங்கள் என்று
எனி காச தருவார்கள் அப்பம்மா
இன்றும்! நீங்கள் எங்களை விட்டு சென்று விட்டங்கள்
என்பதை எம்மால் நம்பமுடியவில்லை அப்பம்மா
எப்படியாயினும் உங்கள் ஆத்மா சாந்தி பெற
இறைவனை வேண்டி நிற்கின்றோம்.

உங்கள் அன்புப் பேரன்மார்
துஷான், ரோஷான்

உங்களுக்காக பொய் சொல்லவன்
உங்களுஞ்சு ஸ்ரீராகவும் பொய் சொல்வான்

பெறுமகள் வணிநூலில் புலம்பல்

பாசமிகு பெரியம்மாவே! உங்கள் பண்பான வர்த்தையும்
கனிவான பேச்சும் என் மனதை வருடுகிறதே
தாயாய் எனக்கு இங்கிருந்து அரிய பல கருத்துக்கள்
அவ்வப்போது அறிவுரையாய் வழங்குவீரே
இனி யார் அம்மா எனக்கு இவற்றை வழங்குவது
பெரியம்மா பெரியம்மா என்று ஓடோடி வருவேன்
உன்னைப் பார்க்க வர்த்தைகளால் கொட்டுகின்றேன்
எனம்மா இன்னும் மௌனம்
அம்மம்மா அம்மம்மா என்று பிள்ளைகள் கதறுகிறார்கள்
அது கூடவா உங்கள் காதுகளில் ஒலிக்கவில்லை
ஊருக்குச் சென்று சகோதர குசேலம் விசாரித்து
வர இருந்தீர்களே எல்லாவற்றையும் மறந்து இப்படி
போனதேன் உம்மை பார்க்க மனம் அழுகிறது
உள்ளம் குழுறுகிறது பொல்லாத காலன் அவன்
உன் உயிர் பறிக்க வந்த மாயம் தான் என்னவோ

“ வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் ”

வாழும் போதே இறந்தவர் பலர் ஆனால் இறந்தபின் வாழ்பவர்
வரிசையில் நீர் தான் முதலிடம் பெரியம்மா. உமது ஆத்மா
சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

ஓ உள்ளஞ்சில் அஷ்பு கிருந்தால் யட்டும் போராநு
அநு செயலில் விவரிய வேண்டும்

பாசந்தின் பிறப்பிடம் என் பெரியம்மாலே!

இறை சிந்தனையோடும் தருமசிந்தனையோடும் பூரணவாழ்வு வாழ்ந்தவர் என் பெரியம்மா. இவர் என் அம்மாவின் மூத்த சகோதரி ஆவார். நான் பிறந்ததிலிருந்து பத்து வயது வரை என்னை பாசத்துடன் துாக்கி வளர்த்தீரே! என் அம்மா வெளியில் செல்லும் போது என்னை பெரியம்மாவிடம்தான் விட்டுச் செல்வது வழக்கம். இவர் என்னை குளிப்பாட்டி, சோறுட்டி, தாலாட்டி நித்திரை கொள்ளச் செய்வார். பாடசாலை முடிந்தவுடன் வீடு சென்று அம்மாவிடம் சோறு வாங்கி சாப்பிட்டு விட்டு என் சகோதரர்களுடன் பெரியம்மா வீட்டிற்குச் சென்று அவரது பிள்ளைகளுடன் விளையாடுவோம். அவர் சாப்பிட்டு விட்டாயா? என்ன சாப்பிட்டாயா? இல்லாவிட்டால் வா சாப்பிட என்று அழைப்பீர்களே உங்கள் கையால் இனி எப்பிறப்பில் சாப்பிடுவது, நினைத்தால் அழுகைதான் வரும்.

பெரியம்மா எங்கு சென்றாலும் என்னையும் கை பிடித்து கூட்டிச் செல்வீர்களே. பெரியம்மாவின் மூத்தமருமகன் வீடு வட்டுக்கோட்டையில் உள்ளதால் அங்கு போவதென்றால் “உமா வா இன்றைக்கு மாமி வீட்டை போவம்” உடனே நானும் உடன் செல்வேன்.

நான் திருமணமாகி என் கணவருடன் கண்டாவிற்கு முதல் முதல் பயணம் வந்த போது airport க்கு என்னை அழைப்பதற்கு ஓடோடி வந்து என்னைக் கண்டவுடன் கட்டித்தழுவி கண்ணீர் மல்க முத்தம் தந்தார். அப்போது தான் நினைத்தேன் எனக்கொரு சொந்தம் கண்டாவில் இருக்கிறதே என்ற சந்தோசத்தில் நானும் கண்டா வந்தேன். பெரியம்மாவை பத்து வயதில் கண்டதற்கு 29 வயதில்தான் கண்டேன். நான் ஒரு கிழமை phone எடுக்காவிட்டால் தானே எடுத்து என் எனக்கு phone எடுக்கவில்லை? என்னடி வேலையோ? என்று கேட்பார். இனி என்னை யார் தான் கேட்பது.

நான் கண்டா வந்து 3 வருடங்கள் மட்டும் தான் பெரியம்மாவைக் கண்டேன். இறுதியாக நான் என் குடும்பத்துடன் Sri Lanka போவதற்கு முதல்நாள் பின்னேரம் தன் பிள்ளைகளுடன் வந்து என்னை கட்டித் தழுவி முத்தம் தந்து கவனமாகப் போய்வா, பிள்ளையைக் கவனமாகப் பார் என்று...

சொல்லி விட்டு சென்றார். அன்றுதான் நான் அவரை இறுதியாகப் பார்த்தேன். நினைத்தால் வேதனை, அழுகைதான் வரும்.

என்ன செய்வது காலனுக்கும் பொறுக்கவில்லை போலும். பெரியம்மாவின் இறுதி மூச்ச நிற்கும் வரை நானும் அவர்கள் பிள்ளைகளுடன் பக்கத்தில் இருந்தேன். கத்தினேன் கதறினேன் இறுதியாக அவரின் உமிர் பிரிந்து சென்று விட்டது.

எப்போதும் உங்கள் பாசத்திற்காக ஏங்கும்
பெறாமகள் உமா

ஸ்தோ நீரந்தவன் வாழ்க்கையை யடியிழையாய் எடுத்துங் கொள்
உயர்ந்தவன் வாழ்க்கையை நூற்கொளாய் எடுத்துங் கொள்

Dear Ammamma,

It's still very hard to believe you're gone. Everyone has gathered today to say our goodbyes and honour you in the best we can. You are incredibly special to everyone who's ever met you. You are one-of-a-kind and we all miss you terribly.

I know that you are happy now where you are. I can only imagine how joyous the reunion was with all the family members you've lost over the years. Please enjoy them and don't be sad for us. You gave everything you had and more to make us all as happy as possible, and now it is finally your turn. Your sacrifices did not go unnoticed. Your love is forever appreciated and valued more than you may ever know. I can only hope your reward is eternal happiness is Heaven with all those you cared so much for.

Ammamma, the greatest reward in my life is knowing you. Nothing in the world could ever replace one second of the time I was lucky enough to spend with you.

I can never forget spending time at your house, just sitting with you and watching your favourite Tamil dramas. You would scold the villain as if they were right in front of you. Just priceless to see you enjoying the little things in life.

I loved just to sit and talk with you about anything, no matter how trivial. You always had time for me.

You cooked for me gave without a thought of a thank you. You laughed with me when I was happy and hugged me so warmly when I was sad. You always told me "everything will be alright."

I close my eyes and I see a brown-eyed women in a battrick dress. She holds a plate of food nad smiles kindly. God had a special plan for you, Ammamma. I think He knew that Heaven couldn't ever really be Heaven without you.

நம்யால் பிரிக்க முடியஞ்சு இருந்து
உந்தும்-பாசம்

I love you and cherish you with all my heart. I see you in the sunshine and I feel your presence in every warm freeze.

You sit now upon puffy clouds set against blue summer skies. You are still with us all.

Thank you for all your kindness and sweet words. Thank you for your smiles and your hugs. Thank you for the funny stories and all the wonderful food you cooked.

Thank you for always thinking of everyone else long before you ever thought of yourself. Thank you for making our lives far more special than they ever could have been without you.

Please go home to your beloved mother and husband. I love you more than anything else in this world and I'll see you again someday.

~Kumuthini

ஸ்ரீவாரங்கம் பொதுவானது திருத்து
பிறப்புத்திறப்பு

My Ammamma the Saint,

Was a kind and warm-hearted women whom put others interests and well being before her own. She sacrificed a lot throughout her life to help raise 6 extraordinary children and 13 wonderful grandchildren. She was also a very friendly and charitable being as she would always feed others before she fed herself. The first thing she would ask when I went to her house was if I had eaten anything and even if I had she would always still heat up some food for me. She would always get up to make tea or coffee for her visitors even if she felt ill. She was the “Mother Teresa” of my life embracing so many of her great characteristics and traits; such as love, compassion, selflessness, and most of all being the most humble and modest person I have ever known. She will forever be still alive in my heart as poet Thomas Campbell once wrote, “To live in the hearts of those we love is never to die.”

A Haiku poem of my Ammamma:

Sweet, kind and loving,
A strong shoulder to lean on.
The best Ammamma

- Loving grandson,
Kumanan Kunaratnam

எனக்கு வேதநிம் என்னு குழர
எனக்கு மட்டும் வேதநிம் என்னு பேராறச

My Appachi

My Appachi was a loving caring lady to me and many of us. She was a mother, a sister, a grandmother and a friend to all of us. She had many great unique characteristics and I'm sure she had shared her love with all of us. My grandmother and I shared a lot of special memories together. She was always there to help me when I was down. She had been there for me since I was born. She shared sweet memories with her family. Me and my grandma would always joke around and have fun. Something that me and my grandmother enjoyed doing was watching Tamil dramas. We watched about 5 dramas a day and something my grandma did often was help out the characters in the drama that were getting hurt by others. She would help them by yelling at the villains. She did not only help and encourage her family but she also did to characters. A funny memory that my cousins and I share is the time I asked my grandmother to say the word "Swag" and she said "Thuvaii-oohh? Enna?" It was a little inside joke that we will always cherish. My grandmother had pampered me and had fed me since I was a baby; not just me but my cousins as well. My grandmother was a person who cared about others before herself. She always made sure that everyone had ate their meal and if they didn't, she would make sure that they did. Something my grandmother didn't really like is asking for help but she always did lend a helping hand. When my grandmother was sick she didn't ask for help. She always tried doing it herself so she wouldn't have to make others struggle. That was the kind of person she was. She would do anything in her power to help others. She was always able to show how important we all were to her. I may no longer be able to see her but her sweet smile and special memories would always be in my heart. "May your soul rest in peace Appachi". We love you"

Thurkha

திலண்டனிலிருந்து பேரப்பிள்ளைகள் புலம்பல்

எங்கள் அப்பாச்சி எங்களை விட்டு எங்க சென்றிர்கள்? நாங்கள் உங்களை விட்டு ஏங்கித் தவிக்கின்றோம். நாங்கள் இலண்டனிலிருந்து தொலைபேசி எடுக்க மறந்தாலும் நீங்கள் தொலைபேசி எடுத்து கதைப்பீர்கள். உங்கள் குரலைக் கேட்க மிகவும் ஆவலாக உள்ளோம். அப்பாச்சி நீங்கள் ஸ்கைப்பில் வந்தால் ஒரு கையில் தேனீர் கப்புடன் இருந்து என்ன செய்கிறீர்கள்? என்ன சாப்பிட்டார்கள்? என்றெல்லாம் கேட்பீர்கள் இனி யார் இப்படி எல்லாம் கேட்கப் போகிறார்கள்?

அப்பாச்சி நீங்கள் எங்களுடைய பிள்ளை பெத்துக்கு வந்து எங்களை சீராட்டி, குளிப்பாட்டி பாலுாட்டி வளர்த்து விட்டார்கள்! அப்பாச்சி உங்கள் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல முருகனை வேண்டுகிறோம்.

இப்படிக்கு பிரிவால் வாடும் பேரப்பிள்ளைகள்
பிரணவி, அருண், பிரத்தி

Thoughts

When I Asked God for Strength
 He Gave Me Difficult Situations to Face
 When I Asked God for Brain & Brown
 He Gave Me Puzzles in Life to Solve
 When I Asked God for Happiness
 He Showed Me Some Unhappy People
 When I Asked God for Wealth
 He Showed Me How to Work Hard
 When I Asked God for Favors
 He Showed Me Opportunities to Work Hard
 When I Asked God for Peace
 He Showed Me How to Help Others
 God Gave Me Nothing I Wanted
 He Gave Me Everything I Needed

- Swami Vivekananda

தன்னிடம் இருக்கும் அறிவாற்றலை பயன்படுத்தாமல்
 முடநம்பிக்கையில் கண்மூடித்தனமாக வாழ்பவனைக்
 காட்டிலும், பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி கடவுளை நம்பாமல்
 நாத்திகனாக வாழ்பவன் உயர்ந்தவன்.

விவேகானந்தர்

அறிவு

என்னிய முடிதல் வேண்டும்
 நல்லவென்னால் வேண்டும்
 தீண்ணிய விஞ்ஞங்கம் வேண்டும்
 தெளிந்த நல்லறி வ வேண்டும்.

- பாரதி

பழப்பு எதற்கு? அறி வக்கு
 அறி வ எதற்கு? மனிதன்
 மனித தன்மையோடு வாழ்ந்து
 மற்ற யனிதருக்கு உதவியாய்
 தொல்லை சிகாடுக்காதுவனாய்
 நான்யமாய் வாழ்வதற்கு

- ச.வெஏ.பி.சியார்

ஓவையார் ஆகுவிய முதுகை

நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரம்
கல் மேல் எழுத்துப் போல் காணுமே- அல்லாத
ஸரமில்லா நெஞ்சசத்தார்க் ஸந்த உபகாரம்
நீர் மேல் எழுத்துக்கு நேர்

அட்டாலும் பால் சுவையி குன்றாது அளவளாய்
நட்டாலும் நன்பு அல்லார் நன்பு அல்லர்
கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன் மக்களே சங்கு
கட்டாலும் வெண்மை தரும்.

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே, நலம்பிக்க
நல்லார் சொல் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே, அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று

தீயாரைக் காண்பதுவும் தீதே, திரு அற்ற
தீயார் சொல் கேட்பதுவும் தீதே - தீயார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் தீதே, அவரோடு
இணங்கி இருப்பதுவும் தீது

கவையாகிக் கொம்பாகிக் காட்டகத்தே நிற்கும்
அவையல்ல நல்ல மரங்கள் - சவை நடுவே
நீட்டு ஓலை வாசியா நின்றான் குறிப்பு அறிய
மாட்டாதவன் நன் மரம்

கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான் கோழி
தானும் அதுவாகப் பாவித்து - தானும் தன்
பொல்லாச் சிறைக விரித்து ஆடனால் போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவி

அடக்கம் உடையார் அழிவிலர் என்று எண்ணிக்
கடக்கக் கருதவும் வேண்டா- மடைத் தலையில்
ஒடுமீன் ஒட உறுமீன் வரும் அளவும்
வாடி இருக்குமாம் கொக்கு

பாரதியாரன் பசுந்தமிழ்ப் பாடல்

அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
இச்சகத்து னோரெலாம் எதிர்த்து நின்ற போதினும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
துச்சமாக எண்ணி நம்மைச் தூருசெய்த போதினும்,
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
பிச்சை வாங்கி உண்ணும் வாழ்க்கை பெற்று விட்ட போதிலும்
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
இச்சைகொண்டே பொருளெலாம் இழந்துவிட்ட போதிலும்,
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே

கச்சணிந்த கொங்கை மாதர் கண்கள்வீச போதினும்,
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
நச்சைவாயி லேகொணர்ந்து நண்ப ஞாட்டு போதினும்,
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
பச்சைசழு னியைந்த வேற்படைகள் வந்த போதினும்,
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
உச்சிமீது வானிடிந்து வீழு கின்ற போதினும்,
அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே

ஓ பாநி உலகும் அறியாமையிறால் நூன்புறுகிறது
ஓ மீது உலகும் புந்தீசாலிந்தாந்தால் நூன்புறுகிறது

கேற்றம்

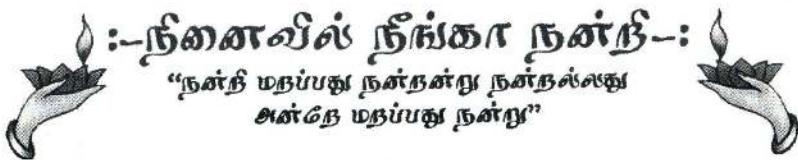
உண்மையே உயர்வாய் உவந்த

உத்தமர் நிலைத்ததும் உலகில் இல்லை
வண்ணமாய் வாழ்ந்த வாழ்வும் மாய

விரைந்துதான் சென்றார் வினைப்பயன் நீங்க
கண்ணியம் காத்து நின்ற பத்மவத் கடிதில்

நண்ணிய பலனால் நகர்ந்தவர் நிலையாய்
மண்ணின் வாழ்க்கை மாயமே கண்டு கொண்டார்
எண்ணியே ஆறுதல் காண்பீர் காண்பீர்

செய் நன்ற மறவாது செவ்வேளே அருள்புரவாய்

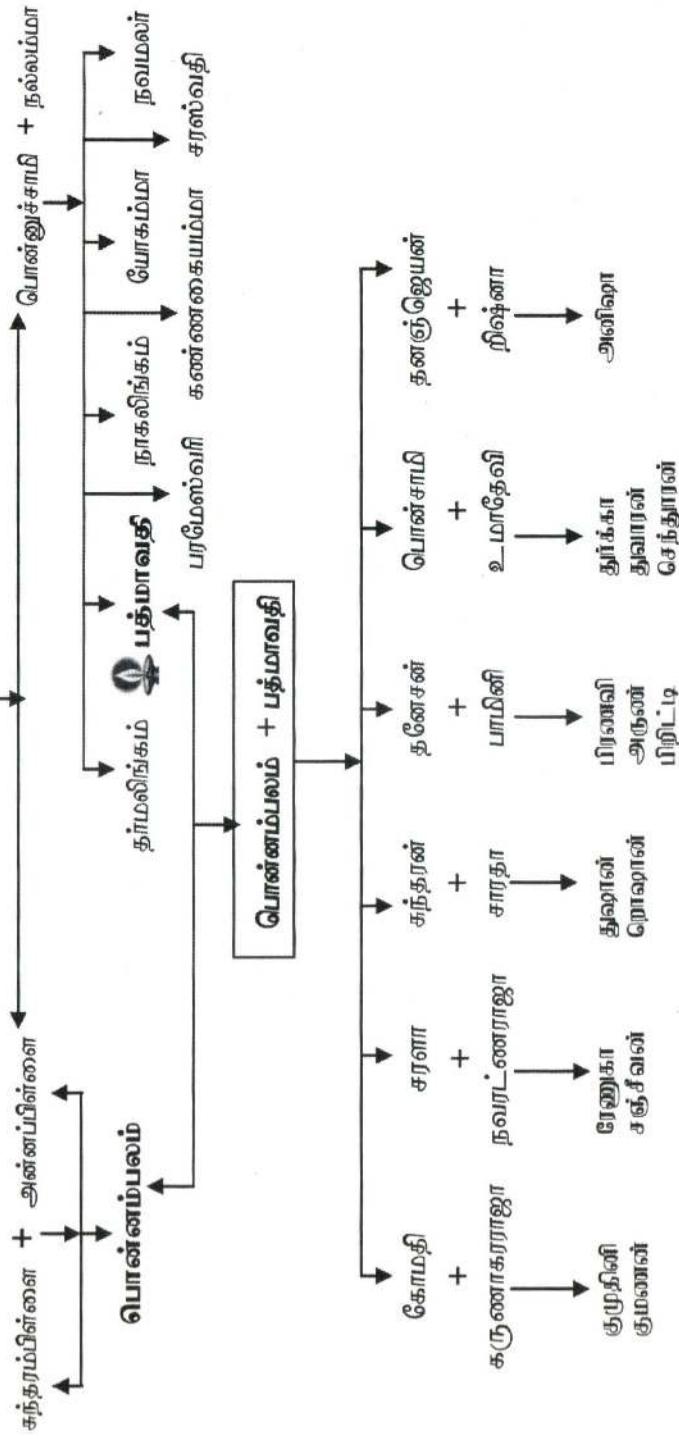
விசுவத்துணை வேலவன் அநுட்சோதிக்குள்
சங்கமாகிவிட்ட எங்கள் அன்புத் தெய்வம்
அமரர் பொன்னம்பலம் பத்மாவதி அவர்களின் மஹேஷ் செய்தி அறிந்து எமது
இல்லத்திற்கு ஞேரில் வந்தும் உலகின் பல பாகஸ்களில் இந்தும் தொலைபேசி
வழியாகவும், மின்னாஞ்சல் வழியாகவும் அழைத்து அழுதாபங்களை
தெரிவித்தோநூக்கும், பார்வைக்கு வைக்கப்பட்ட போது மண்டபத்திற்கு வந்து
பார்வையிட்டோநூக்கும், மலர் வளையங்கள் சாத்தியோநூக்கும், அஞ்சலிப்
மிரகரங்கள் வெளியிட்டோநூக்கும், இறுதிக்கிரியையில் கலந்து கொண்டோநூக்கும்,
இவ் நினைவுமல்லரை அழிதாருக் கொதுக்கு அச்சிட்ட முகூர்த்தும்
அச்சகுத்தாநூக்கும், மற்றும் ஆக்மாந்திப் பிரார்த்தனையில் அந்தியேட்டி நிகழ்வில்
கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தோநூக்கும், மற்றும் பல வழிகளில் தவியோநூக்கும்
எமது மனமார்ந்த நன்றியை இந்தால்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

நன்றியடன்
துமெய்க்கிளர்

"காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மானப் பெரிது"

திருமதி. பொன்னம்பலம் பத்யாவதி அவர்களின்

குறைபங்குட்சு

கஷாக்சாரம்

போவதைக்கண்டு கலங்காமல் வருவதைக் கண்டு
மயங்காமல் பயந்து பயந்து நடுங்காமல் கோபத்தால்
குதிக்காமல் கிருக்கிறானோ அந்த மனதின் தான்
உறுதியான அறிவு வாய்ந்தவன்

விளைந்து வரும் உள்ளமதில் விருப்பங்களை துறந்து
தன்னுள்ளே தானாகி தனக்குள்ளே மகிழ்ச்சி
பெற்றால் அப்போது அவன் நிலையான சுத்தி
உடையவன் என அழைக்கப்படுகிறான்

ஒருபக்கம் நன்மை ஒருபக்கம் தீயை கிரண்டிலும்
விழ்ச்சி அடையாதவனாய் என்ன என்ன
என்று ஆவல் அடையாதவனாய் வெறுப்பில்லாதவனாய்
எவன் கிருக்கின்றானோ அவன் அறிவே நிலையானது

தேவை ஏற்படும் போது மூடை தன் உடம்பை
ஒட்டுக்குள் கிழுக்குக் கொள்கின்றது, அதுபோல்
எப்போதும் தன் ஜம்புலன்களையும் உணர்ச்சிகள்
தாக்காமல் எவன் மீட்டுக் கொள்கிறானோ
அவன் அறிவே நிலையானது

கிதுவே உலக நியதியும்
எனது படைப்பின் சாரம்சமுராகும்
பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர்

